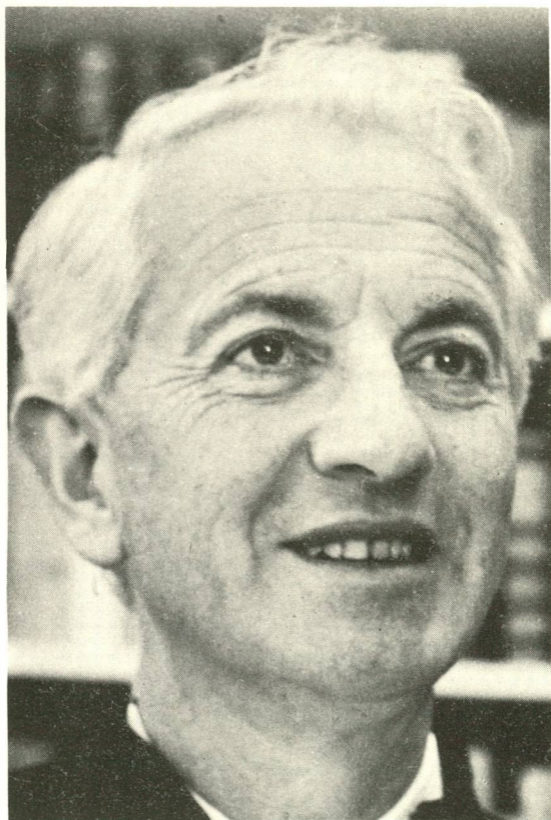

COPPIETERS, Maurits, leraar, politicus (St.-Niklaas 14 mei 1920).

Studeerde 1938-'42 geschiedenis aan de rijksuniversiteit te Gent en behaalde er het licentiaat; werd 1970 doctor in de rechten (centrale examencommissie). Werkte jarenlang als leraar en (van 1958 tot '61) als onderdirecteur van de Nijverheidsschool te Gent. De uitzichtloosheid van boven- en buitenpartijpolitieke werking en de ontgoocheling over Hertoginnedal brachten hem in de politiek. In 1964 stelde hij zich te St.-Amandsberg bij de gemeenteraadsverkiezingen aan het hoofd van de progressief-Vlaamsgezinde lijst Volksbelang kandidaat en werd er gemeenteraadslid van 1964 tot '68, toen hij St.-Amandsberg verliet. In 1965 werd hij kamerlid voor de Volksunie voor St.-Niklaas; in 1971 ging hij over naar de senaat. Sedert 1970 is hij advocaat.

Coppieters volgde na de Tweede Wereldoorlog Maurits van Haegendoren op als verbondscommissaris van het Vlaams Verbond van Katholieke Scouts (1948-'65) en verwierf aldus, nog vrij jong, een grote populariteit en een niet-geringe morele invloed in Vlaamse en jeugdkringen. Hij behoorde tot de stichters van de Vlaamse Volksbeweging, die hij als eerste voorzitter (1965-'71) leidde. Als briljant redenaar, gezaghebbend kamerlid en senator van de VU en directeur van het Lodewijk Dosfel-instituut (d.i. het politieke vormingsinstituut met VU-tendens), is Coppieters een van de toonaangevende figuren in de progressieve vleugel van de nationalistische strekking in de V.B. Zijn begaafde persoonlijkheid oefent een niet-geringe aantrekkingskracht uit op de jongeren. Als specialist in onderwijs- en cultuurproblemen ijvert hij in de VU vooral ook voor een pluralistisch georiënteerde maatschappijhervorming. Als werkweigeraar tijdens de Duitse bezetting kon hij toetreden tot het Verbond van het Vlaams Verzet en opkomen voor amnestie, terwijl hij zich bleef distantiëren van de rechts-nationalistische richtingen in de V.B.

MANU RUYSS